Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	12C/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8325200541
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Engel
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2025:8325200541.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v spore žalobkyne: v 1. rade A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., 2. rade E. F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. zastúpených B. H. I., advokátom, Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 50 03 500, proti žalovanému : Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 25 000,- eur a žalobkyni v 2. rade sumu 20 000,- eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobkyne v 1. rade ako aj žalobu žalobkyne v 2. rade zamieta.

III. Súd priznáva žalobkyni v 1 rade a žalobkyni v 2. rade vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to s prisúdených súm s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamieta .

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobkyne v 1. a 2. rade žalobou doručenou súdu dňa 28.02.2025 sa domáhali na žalovanom zaplatenia sumy po 30.000,- eur každá z nich, a to z titulu nemajetkovej ujmy.

Žalobu odôvodnili tým, že u žalovaného bol v pracovnom pomere, neb. F. B., ktorý dňa XX.XX.XXXX na železničnej zastávke D., utrpel pracovný úraz, v dôsledku ktorého zomrel.
Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade bola manželkou nebohého zamestnanca žalovaného F. B. a žalobkyňa v 2. rade bola dcérou nebohého F. B..
Z obsahu žaloby ďalej vyplýva, že v súvislosti s pracovným úrazom neb. F. B. prebiehalo na Okresnom riaditeľstve PZ v Humennom pod sp. zn. J.: K./X-XXX-XX-XXXX vyšetrovanie, predmetom ktorého bolo objasnenie zrazenia a usmrtenia F. B. zo dňa XX.XX.XXXX.
Dňa 31.10.2023 bolo vznesené obvinenie B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom v M., D. XXXX/XX pre prečin usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pričom v tejto veci už bola podaná obžaloba na Okresný súd Humenné. Na Okresnom súde Humenné sa vedie konanie o tejto obžalobe pod sp. zn. 13T/10/2024.
Po pracovnom úraze bolo žalobkyni v 1. rade zo strany pracovníkov železníc oznámené, že pracovný úraz jej nebohého manžela bude riadne odškodnený, a že jej budú vyplatené finančné prostriedky.

Následne sa od tejto doby nikto neozval žalobkyni v 1. rade a neriešil s ňou odškodnenie pracovného úrazu. Preto žalobkyňa v 1. rade listom zo dňa 15.10.2024 požiadala žalovaného o náhradu škody za stratu manžela.
Žalovaný listom zo dňa 30.10.2024 odpovedal tak, že očakáva rozhodnutie Okresného súdu Humenné o obžalobe na B. L., a že uplatnená suma je neprimerane vysoká.
Žalobkyne v žalobe uviedli, že v dôsledku pracovného úrazu, za ktorý zodpovedá žalovaný, došlo k zásahu do osobnostného práva žalobkyne v 1. rade a žalobkyne v 2. rade tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobkyne v 1. rade a žalobkyne v 2. rade v citovej oblasti je nenapraviteľné.
V dôsledku tragickej smrti manžela žalobkyne v 1. rade a otca žalobkyne v 2. rade pri pracovnom úraze došlo k nesmierne závažnej ujme, spočívajúcej v strate milovaného manžela a otca, čím žalobkyňa v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade sú do budúcnosti ochudobnené o rodinný život a táto spočíva aj v citovej strate, keď smrťou manžela a otca stratili jeho lásku a radosť s ním prežívanú. Zároveň utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalosti a šoku z náhlej a neočakávanej smrti milovanej osoby.
Nemajetkovú ujmu, ktorú žalobkyne uplatňovali v žalobe, podľa nich vyjadruje najmä náhradu za utrpené pocity frustrácie, šoku, stresu, smútku zo straty milovanej osoby.
F. B. bol v čase tragickej smrti zdravý a pracovitý muž v produktívnom veku, ktorý dlhodobo pracoval pre žalovaného a zabezpečoval potreby rodiny a domácnosti.
Žalobkyne poukazovali na rozsudok KS v Prešove sp.zn. 5Co/81/2018 zo dňa 14.02.2019, rozsudok NS SR sp.zn. 7Cdo/65/2013 zo dňa 28.05.2014 a rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/292/2009 zo dňa 07.12.2009.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu, pričom uviedol, že dňa 15.10.2024 bol žalovanému doručený list od právneho zástupcu žalobkyne v 1. rade označený ako žiadosť, ktorou bol žalovaný požiadaný o odpoveď vo veci odškodnenia po úmrtí jej nebohého manžela F. B.. Žalobkyňa v 1. rade prostredníctvom právneho zástupcu v predmetnej žiadosti informovala žalovaného, že si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku straty manžela vo výške 60 000,- eur .
Žalovaný odpovedal žalobkyni v 1. rade listom zo dňa 30.10.2024, v ktorom ju informoval o už vyplatených príspevkoch, na ktoré jej vznikol nárok v zmysle interných predpisov ŽSR s tým, že žalobkyni v 1. rade bola poskytnutá jednorazová sociálna výpomoc vo výške 5 000,- eur, pohrebné vo výške 400,- eur a sociálna výpomoc z dôvodu dlhodobej PN vo výške 134,- eur. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný uviedol, že zároveň informoval žalobkyňu v 1. rade o očakávanom konečnom rozhodnutí Okresného súdu Humenné vo veci obvineného B. L., a to za účelom objasnenia zranenia a usmrtenia nebohého F. B.. V otázke výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy mal žalovaný za to, že uplatňovaná nemajetková ujma v sume 60 000,- eur je neprimerane vysoká. Žalovaný ďalej poukazoval na to, že až do dňa doručenia žaloby nemal vedomosť o tom, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje aj žalobkyňa v 2. rade, pričom žalovaný neeviduje žiadnu žiadosť alebo výzvu žalovanej v 2. rade.
Žalovaný ďalej poukazoval na to, že nebohý F. B. bol zamestnancom žalovaného s pracovným zaradením rušňovodič traťový strojník a vznikom funkcie od 01.07.2018, ktorý dňa XX.XX.XXXX utrpel smrteľný pracovný úraz v dôsledku zrážky s vlakom Železničnej spoločnosti Slovensko, a.s.. Dňa 31.10.2023 bolo v súvislosti s touto nehodou vznesené obvinenie B. L., pričom trestné konanie je vedené na OS Humenné pod spisovou značkou 13T/10/2024, ktoré toho času nie je ešte právoplatne skončené. Žalovaný navrhoval prerušenie konania až do skončenia konania vo veci spisovej značky 13T/10/2024 vedenej na Okresnom súde Humenné.
Žalovaný ďalej namietal, že nárok žalobcov v žalobe je formulovaný nejasne, s tým, že žalovaný zastával názor, že ako zamestnávateľ nemohol zabrániť nehode a zo strany žalovaného boli urobené všetky kroky k tomu, aby bola zabezpečená bezpečnosť prevádzkovania dráhy a bezpečnosť a plynulosť prevádzkovania dopravy na dráhe. Technické zariadenia vykazovali správnu činnosť a na nehode zúčastnení zamestnanci spĺňali všetky odborné, zdravotné a psychologické požiadavky pre výkon svojich typových funkcií. Z týchto dôvodov žalovaný vzniesol aj námietku pasívnej vecnej legitimácie.
V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcov na priznanie nemajetkovej ujmy žalovaný poukazoval na to že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti ten subjekt, ktorý neoprávnený zásah do osobnostného práva spôsobil pričom právna úprava rozlišuje právom na ochranu osobnosti zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a právom na náhradu škody v zmysle § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právo na ochranu osobnosti

predstavuje nemajetkové právo rýdzo osobnej povahy a je úzko späté s osobnosťou človeka a jej prejavmi. Na rozdiel od toho právo na náhradu škody patrí fyzickej ako aj právnickej osobe, nemá absolútnu, ale len relatívnu povahu a má majetkovú povahu. Žalovaný uviedol, že má za to, že si splnil všetky svoje zákonné povinnosti a nie je si vedomý porušenia povinností spôsobilých vyvolať zásah do osobnostných práv žalobkýň, pričom žalobkyne podľa žalovaného v žalobe ani neuviedli žiadne skutočnosti, v ktorých vidia porušenie povinnosti žalovaným.
V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný namietal výšku požadovanej nemajetkovej ujmy a mal za to, že požadované náhrady nemajetkovej ujme tak žalobkyňou v 1. rade ako aj žalobkyňou v 2. rade sú neprimerané.

3. Vykonaným dokazovaním, a to oznámením sa s obsahom žaloby, prednesom zástupcu žalobcov, výsluchom žalobkyne v 1. rade, písomným vyjadrením žalobkyne v 2. rade, vyjadrením žalovaného, prednesom zástupcu žalovaného, Odpoveďou žalovaného zo dňa 30.10.2024, Upovedomením OR PZ v Humennom, odbor Kriminálnej polície zo dňa XX.XX.XXXX, Záverečnou správou ŽSR, Generálne riaditeľstvo, odbor bezpečnosti a inšpekcie zo dňa XX.XX.XXXX, súd zistil tento skutkový stav:

4. Zástupca žalobkýň počas konania zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Poukazoval na to, že strata blízkej osoby manžela a otca je ešte spolu so stratou vlastného dieťaťa tou najväčšou ujmou aká môže vzniknúť v osobnostnej sfére najbližších osôb. Podľa zástupcu žalobkýň bolo preukázané, že išlo viac menej o zbytočnú smrť, ktorá bola spôsobená pracovným úrazom a nedostatočným zabezpečením zo strany zamestnávateľa a jeho vedúcich pracovníkov. Z toho vyplýva zodpovednostný vzťah a zodpovednosť zamestnávateľa, teda žalovaného, s tým že žiadne finančné odškodnenie, ktoré bolo vyplatené, a ktoré bude vyplatené žalobkyniam nemôže nahradiť ani sa priblížiť k nejakému nahradeniu straty tejto blízkej osoby. Okrem iného ide aj o to, že bolo zistené, že nebohý F. B. mal príjem okolo 1 100,- eur mesačne, a tým pádom len toto je výpadok cez rok do rodinného rozpočtu cez 12 000,- - 13 000,- eur. V súvislosti s tým, čo bolo zo strany žalovaného už vyplatené, zástupca žalobkýň uviedol, že išlo o sociálne dávky, kde vlastne na tieto dávky pre takéto obdobné prípady zo zákona povinne prispieva finančnými čiastkami jednak zamestnávateľ ale aj samotný zamestnanec čo sa mu strháva z jeho príjmu, čiže v podstate týmto nie je nejak priamo dotknutý žalovaný iba nepriamo s tým, že takéto čiastky odvádza pravidelne za každého zamestnanca.

5. Z výsluchu žalobkyne v 1. rade súd zistil, že žalobkyňa v 1. rade s neb. manželom F. B. žili spolu 25 rokov, pričom manželstvo uzavreli v roku 2018 a teda trvalo 4 roky. Žalobkyňa v 1. rade uviedla, že jej nebohý manžel bol úžasným človekom, bol dobrým manželom, otcom, kamarátom. Po jeho smrti chýba všetkým, nielen jej ale aj dcére. Z výpovede žalobkyne v 1. rade vyplýva, že nebohý manžel robil od skončenia strednej školy na železniciach. Jeho príjem bol niečo cez 1 000,-eur mesačne. S nebohým manželom chodili na výlety do prírody, manžel sa venoval aj oprave chalupy, ktorú dostal darom. Nebohý manžel sa venoval ich dcére na 100%, on ju v podstate učil všetkému, učil ju korčuľovať, lyžovať, pomáhal jej aj pri učení. Medzi žalobkyňou v 1. rade a nebohým manželom bol dôverný vzťah.

6. Z písomnej výpovede žalobkyne v 2. rade (čl. 70) vyplýva, že jej nebohý otec bol pre ňu najlepším človekom akého mohla mať vo svojom živote. Bol pre ňu starostlivým láskavým otcom, ale aj jej najlepším priateľom. Veľmi si rozumeli a vždy sa naňho mohla obrátiť s dôverou a istotou, že ju podporí a poradí jej. Venoval sa jej od malička a bol to on kto ju naučil bicyklovať, korčuľovať, lyžovať a tiež sa s ňou učil do školy a pomáhal jej s úlohami. Jeho smrť niesla veľmi ťažko a dlhý čas sa s ňou nedokázala vyrovnať. Strata blízkeho človeka zanechala v jej živote veľkú prázdnotu, ktorú cíti dodnes. Dnes má 22 rokov, ročného synčeka a v decembri očakáva narodenie druhého syna. Vie, že jej otec by bol úžasným starým otcom, ktorý by svoje vnúčatá miloval tak ako miloval ju. Mrzí ju, že túto rolu už nikdy nebude môcť naplniť. Pre ňu bol a vždy zostane výnimočným človekom aj najlepším otcom akého si mohla priať.

7. Zástupkyňa žalovaného počas konania v súlade s písomným vyjadrením so žalobou nesúhlasila, pričom uviedla, že zamestnávateľ, ktorý je objektívne zodpovedný za škodu, sa môže tejto objektívnej zodpovednosti čiastočne zbaviť. Z tohto dôvodu navrhovala prerušenie tohto konania až do rozhodnutia trestného súdu v tejto veci. Zástupkyňa žalovaného nepoprela skutočnosť, že žalovaný dostal list pomenovaný ako žiadosť od žalobkýň zo dňa 15.10.2024, ktorý obsahoval rôzne zákonné paragrafové znenia s tým, že v závere bol žalovaný požiadaný aby vyplatili sumu 60 000,- eur ako nemajetkovú ujmu v dôsledku straty manžela žalobkyne v 1. rade. Na túto žiadosť žalovaný odpovedal, poskytol informácie o tom čo bolo vyplatené z interných predpisov, aká vlastne satisfakcia vyplývala z interných predpisov

z kolektívnej zmluvy, a taktiež bola žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu upovedomená o tom, že požadovaná suma 60 000,- eur je neprimerane vysoká. Až z podaného žalobného návrhu sa žalovaný dozvedel, že žalobkyne sú dve a žiadajú každá po 30 000,- eur, to znamená nie pre jednu 60 000,- eur. Žalovaný mal za to, že bol uvedený do omylu prvotným listom. V súvislosti s uplatneným nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, žalovaný mal za to, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti ten, kto tento zásah spôsobil. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, zástupca žalovaného navrhoval, aby žalovanému bola poskytnutá dlhšia lehota na plnenie.

8. Z obsahu listu žalovaného zo dňa 30.10.2024 označeného ako Odpoveď k žiadosti o vyjadrenie vyplýva, že žalovaný v prvom rade vyjadril žalobkyni úprimnú ľútosť nad stratou blízkej osoby a zároveň uviedol, že žalobkyni boli v súvislosti so smrteľným pracovným úrazom jej manžela vyplatené príspevky zo sociálneho fondu, a to jednorazová výpomoc vo výške 5 000,- eur, pohrebné vo výške 400,- eur a sociálna výpomoc z dôvodu dlhodobej PN vo výške 134,- eur. Žalovaný v liste ďalej uviedol, že očakáva konečné rozhodnutie Okresného súdu Humenné vo veci obžaloby obvineného B. L., a to za účelom objasnenia zranenia a usmrtenia nebohého F. B. a zavinenia spôsobu akým malo dôjsť k porušeniu právnej povinnosti a miery zavinenia. Požadovanú nemajetkovú ujmu vo výške 60 000,- eur žalovaný považoval za neprimerane vysokú. (čl. 6)

9. Z obsahu listu OR PZ v Humennom, odbor kriminálnej polície zo dňa 08.01.2024 číslo K. - XXX/X – C. - M. N. - XXXX vyplýva, že týmto listom bola upovedomená žalobkyňa ako poškodená, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 31.10.2023 bolo vznesené obvinenie pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona osobe B. L. O. XX.XX.XXXX, P. M. D. XXXX/XX (čl. 7)

10. Z obsahu Záverečnej správy ŽSR, generálne riaditeľstvo odbor bezpečnosti a inšpekcie zo dňa 31.03.2022 v bod 9 písm.b)vyplýva, že bolo konštatované, že k závažnému pracovnému úrazu rušňovodiča traťového strojníka F. B. došlo pri pracovnej činnosti, keď pri presune náradia a materiálu sa nestihol vystúpiť z priestoru možného ohrozenia pred prichádzajúcim osobným vlakom železničnej trate O. D. - Q. D. B. a podľa bodu 9 písm.c), bola stanovená miera zavinenia poškodeného vo výške 0% (čl. 35)

11. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bolo potrebné vyhovieť iba čiastočne.

12. Podľa § 195 ods.1 Zákonníka práce, ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

Podľa § 195 ods.2 Zákonníka práce, pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

13. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. l Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

14. Podľa § 162 ods.1 písm. a CSP, súd konanie preruší, ak
a)
rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

Podľa § 162 ods.3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

15. Predmetom tohto konania bol nárok žalobkyne v 1. a 2. rade na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške po 30.000,-eur pre každú z nich, z dôvodu, že zo strany žalovaného malo dôjsť k zásahu do ich osobnostných práv tým, že dňa 01.03.2022 došlo k smrteľnému pracovnému úrazu neb. F. B., ktorý bol manželom žalobkyne v 1. rade a otcom žalobkyne v 2. rade. V konaní bolo preukázané, že neb. F. B. bol v čase pracovného úrazu zamestnancom žalovaného. V konaní bolo ďalej preukázané, že v súvislosti so šetrením pracovného úrazu neb. F. B. bola stanovená miera spoluzavinenia poškodeného vo výške 0%, tak ako to vyplýva Záverečnej správy ŽSR, generálne riaditeľstvo odbor bezpečnosti a inšpekcie zo dňa 31.03.2022 kde v bode 9 písm.b) bolo konštatované, že k závažnému pracovnému úrazu rušňovodiča traťového strojníka F. B. došlo pri pracovnej činnosti, keď pri presune náradia a materiálu sa nestihol vystúpiť z priestoru možného ohrozenia pred prichádzajúcim osobným vlakom železničnej trate O. D. - Q. D. B. a podľa bodu 9 písm.c), bola stanovená miera zavinenia poškodeného vo výške 0% (čl. 35).

16. Z uvedených dôvodov súd má teda za to, že v danej veci je daná vecná pasívna legitimácia žalovaného v tomto konaní, ktorý v zmysle § 195 zodpovedá za škodu, ktorá bola pri pracovnom úraze neb. F. B. dňa 01.03.2022. V súvislosti s návrhom žalovanej strany na prerušenie toho konania až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na OS Humenné pod sp.zn. 13T/108/2024, ktoré je vedené proti zamestnancovi žalovaného B. L., súd má za to, že nie je dôvod čakať na rozhodnutie súdu v trestnej veci pod sp.zn. 13T/10/2024, pretože zodpovednosť žalovaného ako zamestnávateľa neb. F. B. je objektívna, pričom neboli zistené dôvody pre zbavenie sa zodpovednosti žalovaného, z dôvodu, že miera zavinenia poškodeného bola stanovená vo výške 0%. Z týchto dôvodov súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

17. Súd mal teda za to, že zo strany žalovaného došlo do zásahu osobnostných práv žalobkyne v 1. a 2. rade, a preto žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

18. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobkýň súd poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 17.02.2011, sp.zn. 5 Cdo 265/2009 z ktorého vyplýva nasledovné: „Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, respektíve práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej tieto osoby, a tak isto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou“.

19. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy, ktorú súd priznal žalobkyni v 1. rade súd vychádzal z vykonaného dokazovania a stotožnil sa s tvrdením žalobkyne v 1. rade, že smrť jej nebohého manžela mala negatívny dopad na jej život. Do smrti manžela žalobkyňa v 1. rade žila so svojim nebohým manželom 25 rokov, pričom ich vzťah bol plne fungujúci, s dobrými sociálnymi morálnymi, kultúrnymi a citovými väzbami. V dôsledku nečakanej smrti manžela žalobkyňa v 1. rade prežívala a aj v súčasnej dobe prežíva pocity úzkosti, smútku, zúfalstva. Smrťou manžela žalobkyne nenávratným spôsobom došlo k strate a možnosti viesť s nebohým manželom súkromný a rodinný život. V dôsledku smrti manžela sa žalobkyni v 1. rade úplne zmenil život. Odo dňa tragickej udalosti je žalobkyňa ochudobnená o sféru prirodzených ľudských vzťahoch s najbližším rodinným príslušníkom, o vzájomnú o lásku, o radosť spoločne trávených chvíľ. Pri priznaní nemajetkovej ujmy súd vychádzal aj z toho, že žalobkyni

v 1. rade bola už žalovaným vyplatená suma 5 000,- eur, a to podľa Kolektívnej zmluvy. Z uvedeného dôvodu, teda súd priznal žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške
25 000,- eur a v prevyšujúcej časti nad túto sumu žalobu zamietol.

20. Súd priznal nemajetkovú ujmu aj žalobkyni v 2. rade, pričom súd si osvojil vyjadrenie žalobkyne v 2. rade, z ktorého vyplýva, že nebohý F. B. bol pre žalobkyňu v 2. rade najlepším človekom, bol nielen starostlivým a láskavým otcom, ale aj jej najlepším priateľom. Venoval sa jej od mališka, naučil ju bicyklovať, korčuľovať, lyžovať a učil sa so žalobkyňou v 2. rade do školy a pomáhal jej s úlohami. Smrť svojho otca niesla veľmi ťažko a dlhý čas sa s tým nedokázala vyrovnať. Strata blízkeho človeka zanechala v jej živote veľkú prázdnotu, ktorú cíti dodnes. Pri priznaní nemajetkovej ujmy žalobkyni v 2. rade, súd však prihliadol na to, že žalobkyňa v 2. rade má v súčasnej dobe už vlastnú rodinu, ktorej sa venuje, má jedno dieťa vo veku 1 roka a očakáva narodenie druhého dieťaťa.

21. Z týchto dôvodov súd priznal žalobkyni v 2. rade nemajetkovú ujmu vo výške 20 000,- eur v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

22. Podľa § 232 ods.2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak .

Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

23. Na základe návrhu zástupcu žalovaného a so súhlasom zástupcu žalobkyne súd stanovil dobu na splnenie povinnosti pre žalovaného 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Podľa § 255 ods.1CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a priznal žalobkyniam náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% z prisúdenej súm, z dôvodu, že rozhodnutie v danej veci záviselo od úvahy súdu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, tak ako to vyplýva z ust. § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.